

ρεῦσιν, σῖτον δ' ἐν σιλάφαις φέροντες, καὶ ἔπειτα οἱ αὐλῆται, μεθ' οὓς ὁ πεζὸς ὄχλος, κλάδους ἔχων διὰ χειρῶν. Μετὰ δὲ τοὺς πεζοὺς ὤρμων τὰ τεθριππα, τὸν ἡνίοχον ἔχοντες καὶ ἓνα προσαναβάτην ἐκ τῶν ἐν τῷ σταδίῳ προαγωνισαμένων, καὶ προσέτι ἓνα πεζόν, ὅστις προηγούμενος, δι' ἐπιδεικτικῆς χειρὸς μίας ὁδηγεῖ καὶ ρυθμίζει τὸν δρόμον τῶν. Καὶ μετὰ τὰ ἄρματα τελευταῖος ἤρχετο ὁ ὄμιλος τῶν ἵππων, ἐπιβάτης ἵππων γοργῶν καὶ λαμπρῶς σχηματιζομένων, καὶ κατεῖχεν ἐκτὸς τῶν περάτων τῶν δύο μακρῶν πλευρῶν, καὶ πᾶσαν τὴν δυτικὴν, ὅπου περιεῖχτο τῆς παρατάξεως ἡ ἀρχή, διότι ἐνταῦθα τινὲς τῶν ἱππέων φαίνονται οὐχὶ ἔτι ἀναβάντες, ἀλλὰ

φανῶν ἀγαλμάτων, μειζόνων τοῦ φυσικοῦ μεγέθους, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιλάμπει πᾶσα τῆς Φειδαϊκῆς γλυφίδος ἡ σεμνότης, καὶ ἡ ἀπαραγνώριστος καλλονὴ καὶ ἡ χάρις. Τὸ δυτικὸν ἀέθριον παρίστα, κατὰ Πausανίαν, τὴν ὑπὲρ τῆς Ἀττικῆς γῆς ἔριν τῆς Ἀθηναίων καὶ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ κατὰ τὰς ζωγραφίας τὰς φιλοτεχνηθείσας ἐν 1674 ὑπὸ τοῦ Γάλλου ζωγράφου Καρρέυ (Carrey), ἐν μὲν τῷ μέσῳ τὸν Ποσειδῶνα ὄρθιον, παρωγισμένον, καὶ τὴν γῆν παῖοντα τῇ τριαινῇ, παρ' αὐτὸν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐν ὑπερηφάνῳ θέσει θριάμβου, καὶ ἀριστερῶς μὲν τοῦ Ποσειδῶνος τινὰς θεότητας, αἰτίνες ἐνομίσθησαν ὡς ἐκ τῶν ἐμβλημάτων καὶ θεσῶν τῶν, ἡ Γῆ καὶ ἡ Θάλασσα, ὁ Ἀἰὼν,

Ἀγγεῖον ἀρχαῖον.

προπαρσκειυαζόμενοι μόνον. Ἡ πεμπτοίχιλος αὕτη τεινίχ, ἡ μακρὰ αὕτη σειρά ἀλληλενδέτων ἀριστουργημάτων, οὐδὲν ἔχει τὰ συγκρινόμενον πρὸς αὐτὴν ἐν τῇ τέχνῃ οὐδενὸς χρόνου καὶ οὐδενὸς τόπου.

Ἀλλὰ πάντων τῶν γλυπτικῶν ἔργων ὅσα κοσμοῦσι τὸν ναὸν τοῦτον, ὅσα ποτὲ ἐκόσμησαν δημόσιο οἰκοδόμημα, θαυμασιώτατα εἰσὶν ἀναμφισβητήτως τὰ τῆς τρίτης κατηγορίας, τὰ ἐν τοῖς αἰτοῖς, ἥτοι τοῖς τριγωνικοῖς περάσι τῆς ὀρθῆς ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τεθειμένα. Ταῦτα εἰσὶ συμπλέγματα περι-

ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Μυρία, ἡ Ἑστία, ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Δεξιῶς δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ Ἑσυχθεὺς μεθ' ἄρματος ἡνιοχομένου ὑπὸ τῆς Νίνης, ὁ Κέρων μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων του καὶ τοῦ Ἑρυσίχθονος, καὶ ἐν τῇ γωνίᾳ κείμενος ὁ Θησεύς, οὐ μόνον σώζεται ὁλόκληρον σχεδόν, ἀλλ' ἀκέραιον τὸ ἀγαλμα, δεικνύον διὰ τῆς ἐντελείας του ὁποῖων θαυμάτων συλλογὴ ἦν ὁλόκληρον τὸ πέτωμα τοῦτο.

Ὁ δὲ ἀνατολικὸς αἰτὸς παρίστα, κατὰ Πausανίαν, τὴν γέννησιν τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐπερχῆς ὁ Κεῖ-